

Projektas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMAS
DĖL PAREIŠKIMŲ PAGAL 1959 M. BALANDŽIO 20 D. EUROPOS KONVENCIJĄ DĖL
SAVITARPIO PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE IR 1978 M. KOVO 17 D.
EUROPOS KONVENCIJOS DĖL SAVITARPIO PAGALBOS BAUDŽIAMOSIOSE
BYLOSE PAPILDOMĄ PROTOKOLĄ**

2021 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos pareiškimai, susiję su Europos prokuratūros kompetencija

1. Lietuvos Respublikos Seimas, siekdamas papildyti Lietuvos Respublikos pareiškimus pagal 1959 m. balandžio 20 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose 24 straipsnį (toliau – Konvencija), padarytus Lietuvos Respublikos Seimo 1995 m. balandžio 4 d. nutarimu Nr. I-838 „Dėl 1959 m. balandžio 20 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose ir 1978 m. kovo 17 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose papildomo protokolo ratifikavimo“, ir atsižvelgdamas į 2017 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (ES) 2017/1939, kuriuo įgyvendinamas tvirtesnis bendradarbiavimas Europos prokuratūros įsteigimo srityje (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2017/1939), 104 straipsnį, pareiškia, kad:

1) Europos prokuratūra, besinaudojanti savo kompetencija, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 22, 23 ir 25 straipsniuose, laikoma teismine institucija savitarpio pagalbos prašymų pagal Konvenciją ir jos protokolus išdavimo, taip pat informacijos arba įrodymų, kuriuos Europos prokuratūra jau gavo ar gali gauti inicijavusi tyrimą jos kompetencijai priklausančioje srityje, pateikimo kitos susitariančiosios šalies prašymu tikslais;

2) Europos prokuratūra taip pat laikoma teismine institucija informacijos apie jos kompetencijai, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 22, 23 ir 25 straipsniuose, priklausančias nusikalstamas veikas gavimo pagal Konvencijos 21 straipsnį tikslu.

2. Seimas, vadovaudamasis Konvencijos 15 straipsniu, pareiškia, kad prašymai Europos prokuratūrai dėl savitarpio pagalbos, taip pat susitariančiosios šalies pagal Konvencijos 21 straipsnį pateikta informacija tiesiogiai adresuojami Europos prokuratūrai. Prašymai dėl savitarpio pagalbos siunčiami Europos prokuratūros centriniam biurui arba tos valstybės narės Europos deleguotojo (-ųjų) prokuroro (-ų) biurui (-ams). Europos prokuratūra, kai tikslinga, tokį prašymą perduoda kompetentingoms nacionalinėms institucijoms, jei Europos prokuratūra konkrečiu atveju neturi kompetencijos arba ja nesinaudoja.

3. Seimas, vadovaudamasis Konvencijos 15 straipsniu, taip pat pareiškia, kad prašymus pagal Konvencijos 11 straipsnį, inicijuotus vieno iš toje Europos Sąjungos valstybėje narėje esančių Europos deleguotųjų prokurorų, perduoda Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra.

2 straipsnis. Lietuvos Respublikos pareiškimo pagal Konvencijos 24 straipsnį teisinės pasekmės

Lietuvos Respublika pasinaudoja galimybe pareiškimo pagal Konvencijos 24 straipsnį teisinės pasekmės aiškinti taip:

1) tais atvejais, kai Konvencijoje arba jos protokoluose daroma nuoroda į prašančiąją šalį arba prašomąją šalį, esant Europos prokuratūros išduotiems arba jai adresuotiems prašymams, tai aiškinama kaip nuoroda į kompetentingo Europos deleguotojo prokuroro, kurio įgaliojimai ir funkcijos nurodyti Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnyje, Europos Sąjungos valstybę narę;

2) tais atvejais, kai Konvencijoje arba jos protokoluose daroma nuoroda į prašančiosios arba prašomosios šalies teisę, esant Europos prokuratūros išduotiems arba jai adresuotiems prašymams, tai aiškinama kaip nuoroda į Europos Sąjungos teisę, visų pirma, Reglamentą (ES) Nr. 2017/1939, taip pat į Europos Sąjungos valstybės narės nacionalinę teisę tiek, kiek ji taikytina pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 5 straipsnio 3 dalį;

3) tais atvejais, kai Konvencijoje arba jos protokoluose numatyta galimybė šaliai daryti pareiškimus arba išlygas, visi tokie pareiškimai ir išlygos, kuriuos padarė Lietuvos Respublika, laikomi taikytiniais esant prašymams, kuriuos kita šalis pateikė Europos prokuratūrai, kai Lietuvos Respublikoje įsikūręs Europos deleguotasis prokuroras yra kompetentingas pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnio 1 dalį;

4) kaip teisminė prašančioji institucija pagal Konvencijos 24 straipsnį, Europos prokuratūra laikosi visų gautos informacijos ir įrodymų naudojimo sąlygų ar apribojimų, kuriuos gali nustatyti prašomoji šalis, remdamasi Konvencija ir jos protokolais;

5) Konvencijos 12 straipsniu prašančiajai šaliai nustatytos pareigos taip pat yra privalomos kompetentingo Europos deleguotojo prokuroro Europos Sąjungos valstybės narės teisminėms institucijoms. Tas pat taikoma dėl prašančiosios šalies pareigų, nustatytų pagal Konvencijos 11 straipsnį, kurios yra privalomos Europos deleguotojo prokuroro, kompetentingo pagal Reglamento (ES) Nr. 2017/1939 13 straipsnio 1 dalį, Europos Sąjungos valstybės narės teisminėms institucijoms.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas